

कथं पूर्वापरमिदं जागर्ति प्रतिपालयन्नित्यस्योत्तरमाह एवं प्रयोजन इत्यादिना ज्ञेयो नः स नरेन्द्रस्थोदंडः प्रत्यय एव चेत्येतेन ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अदददीश्वर इति शेषः अतएवायं बलेन संयुक्तः
 पंचविध आत्मा यस्य स तथा धर्मव्यवहारदंडे श्वरजीवरूपेण पंचप्रकारात्मको राजा ॥ ४२ ॥ बहुधनसहिता अमात्या बहुधनामात्याः बलानितुते जओजः सह आख्या निदेहेन्द्रियबुद्धि सामर्थ्यानि अष्ट
 कैरष्टसंख्या कैरनंतरश्लोके केष्यमाणैर्हस्यादिभिराहार्यमर्जनीब अन्यद्वलंकोशद्विरूपं ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ अंगस्य सैन्यस्य राज्यस्य दंडमेवांगमिति वाक्यशेषात् युक्तस्य सन्धस्य रथादिकं शरीरं विदुरिति
 तृतीयेनान्वयः रसदाः वेद्याः ॥ ४५ ॥ प्राड्विवाकाः पृच्छतीति प्राट् सचाबौ विवाकश्च विवदमानयोर्द्वयोः प्रवृत्तिनिमित्तवेत्ता ॥ ४६ ॥ दंडसैन्यदंडः प्रसिद्धः ॥ ४७ ॥ दंडोदंडाधीनं ॥ ४८ ॥ प्रदर्शितोदंडः
 स्थापनाय च प्रदर्शिता ब्राह्मणाः ॥ ४९ ॥ भर्तृप्रत्ययः भर्तादौ द्वौ विवदमानौ प्रत्ययः कारणं यस्य स तथावादिप्रतिवादिभ्यां प्रवर्तितो व्यवहारः तयोरन्यतरस्य प्रत्ययोभ्युपगमोलक्षणं यस्य स भर्तृप्रत्ययलक्षणः
 एवं प्रयोजनश्चैव दंडः क्षत्रियतांगतः ॥ रक्षन् राजाः स जागर्ति नित्यं स्ववहितोक्षरः ॥ ४० ॥ ईश्वरः पुरुषः प्राणः सत्त्वं चित्तं प्रजापतिः ॥ भूतामाजीव इत्येवं नामभिः
 प्रोच्यते षभिः ॥ ४१ ॥ अदददंडमेवास्मै धृतमैश्वर्यमेव च ॥ बलेन यश्च संयुक्तः सदापंचविधात्मकः ॥ ४२ ॥ कुलं बहुधनामात्याः प्रज्ञाप्रोक्ता बलानितु ॥ आहा
 र्यमष्टकैर्द्रव्यैर्बलमन्यद्युधिष्ठिर ॥ ४३ ॥ हस्तिनो श्वरथाः पत्तिर्नावो विष्टिस्तथैव च ॥ देशिकाश्चाविकाश्चैव तदष्टांगं बलं स्मृतं ॥ ४४ ॥ अथवांगस्य युक्तस्य रथि
 नो हस्तिरयानिनः ॥ अश्वारोहाः पदाताश्च मंत्रिणो रसदाश्चर्य ॥ ४५ ॥ भिक्षुकाः प्राड्विवाकाश्च मौहूता देवचित्तकाः ॥ कोशो मित्राणि धान्यं च सर्वोपकरणानि च
 ॥ ४६ ॥ सप्तप्रकृतिचाष्टांगं शरीरमिह यद्विदुः ॥ राज्यस्य दंडमेवांगदंडः प्रभव एव च ॥ ४७ ॥ ईश्वरेण प्रयत्नेन कारणाक्षयत्रियस्य च ॥ दंडोदत्तः समानात्मा दंडोहीदं
 सनातनं ॥ ४८ ॥ राज्ञां पूज्यतमो नान्यो यथा धर्मः प्रदर्शितः ॥ ब्रह्मणालोकरक्षार्थं स्वधर्मस्यापनाय च ॥ ४९ ॥ भर्तृप्रत्यय उत्पन्नो व्यवहारस्तथापरः ॥ तस्माद्यः
 सहितो दृष्टो भर्तृप्रत्ययलक्षणः ॥ ५० ॥ व्यवहारस्तुर्वेदात्मा वेदप्रत्यय उच्यते ॥ मौलश्च नरशार्दूलशास्त्रोक्तश्च तथापरः ॥ ५१ ॥ उक्तो यश्चापि दंडो सौ भर्तृप्रत्ययल
 क्षणः ॥ ज्ञेयो नः स नरेन्द्रस्थोदंडः प्रत्यय एव च ॥ ५२ ॥ दंडप्रत्ययदृष्टोपि व्यवहाराल्मकः स्मृतः ॥ व्यवहारः स्मृतो यश्च स वेदविषयात्मकः ॥ ५३ ॥
 अन्यतरपराजयादित्यर्थः सहितो हितमिष्टेन युक्तः सहितः अन्यतरजयावह इत्यर्थः ॥ ५० ॥ वेदात्मा वेदोक्तो दोषः पारदायादिस्तन्निवृत्त्यर्थं पर्वदं प्रतिगतश्चैतत्तत्र प्रायश्चित्तत्रयायश्चित्तात्मको वेदहेतुक एव दंडः मौलः कु
 लाचारप्रयुक्तो यो व्यवहारस्तत्रापि शास्त्रोक्तोदंडः यथाशूद्रस्य सुरापाने प्रायश्चित्तनास्ति अथापि कस्मिंश्चिच्छूद्रकुले एवं नियमो योस्माकं मध्ये सुरापिबतिसज्ञातिबाह्य इति तस्योद्धेने शूद्रस्य सुरापानोक्तं प्राय
 श्चित्तं भवति तथा च शास्त्रविदामनुक्रमणं धर्मज्ञानां समयः प्रमाणं वेदाश्चेति ॥ ५१ ॥ तेषां त्रयाणां दंडानां मध्ये आद्यः क्षत्रियाधीन इत्याह उक्त इति नः अस्माभिः क्षत्रियैर्दंडोपि ज्ञेयः तत्र प्रत्ययोपि ज्ञेयः ॥ ५२ ॥
 अस्यापि वेदमूलत्वमाह दंड इति विविधो व्यवहारः अन्योन्यं परपक्षेण स्वपक्षसाधनं व्यवहारस्तथापि स व्यवहारपदार्थो मन्वादिभिः स्मृतोस्ति अतः सोपि वैदिकप्रणीत
 त्वाद्देविषयात्मको वेदार्थो गोचरोस्तीत्यर्थः ॥ ५३ ॥